

DAŖCANAS. 178, 12. sg. der Fürst von Kaṇṇāṭa KATHĀS. 122, 3. ein Bewohner von Kaṇṇ. 61, 323.

कर्णाटक Verz. d. Oxf. H. 284, b, 14 (sg.). देश 9. भाषा 301, a, 12.

कर्णालंकरण n. = कर्णालंकार HALĀJ. 2, 401.

कर्णी vgl. द्विपि°, भू°, मन्त्र°.

कर्णिक 1) a) अकर्णिका ist f. zu अकर्णक. — b) अकर्णिका (f. zu अकर्णक) kein Steuerruder habend: नौ vom Schol. erwähnte Lesart R. ed. Bomb. 2, 81, 6. = अकर्णधारा Schol. (also 3. अ + कर्णिक). — 3) f. zu कर्णिक. a) Spr. 4728. DAČAK. in BENF. Chr. 199, 1. KATHĀS. 9, 5 gehört wohl zu d), vielleicht so v. a. Centrum. — d) KATHĀS. 108, 99. WEBER, RĀMAT. Up. 302. 324. fg. पञ्चकर्णिक MBh. 7, 2674 aus metrischen Rücksichten. — 4) n. Bez. einer besonderen Pfeilspitze ČĀRṅG. PADDH. 80, 64 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. u. ग्राम्य.

कर्णिकार 1) N. eines Baumes, dessen Blüten keinen Geruch haben, Spr. 284 (vgl. S. 312). KATHĀS. 54, 55. कर्णिकारेण केतुना MBh. 6, 1815. Vgl. मन्त्र°. — 2) adj.: चूडाला: कर्णिकाराद्य (?) प्रकृष्टा: पिठोदरा: MBh. 10, 288.

कर्णोत्पल HALĀJ. 2, 191. ĀNANDAL. 53. BHATT. 3, 7.

कर्णोत्पल (1. कर्ण + उ°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 27. eines Fürsten von Kaliṅga KATHĀS. 73, 81. 84.

कर्णोदय (1. कर्ण + उ°) m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 126, a, 12.

1. कर्तृ, भये क्षयङ्कितज्ञातं समूलमपि कृत्तति vernichtet bis auf den Grund Spr. 3632. — caus. अचिकृत: TBr. 2, 4, 2, 2.

— अय TS. 2, 1, 2, 2.

— अय, (भूर्जद्रुमस्य) चर्मभिर्निशितशस्त्रशतावकृतैः ablösen Spr. 1259.

— उद्, (मौसम्) स्वमुत्कृत्यासिना KATHĀS. 73, 301. उत्कृतमूर्धन् 80, 33.

— निम्, निष्कृत्य गद्गम् zerreißen KATHĀS. 63, 146.

— परि vgl. परिकर्तन.

— प्र, विकर्तत st. प्रकर्तत MBh. 3, 11383, ed. Bomb.

2. कर्तृ caus. spinnen ungenau für weben: स्नात्राय वाससी द्याइतुः कर्तृ (so die neuere Ausg.) स्वयं शुभे HARIV. 7804. आत्मकर्तित ebend., स्वकर्तित 7803. तर्क = कर्तृ nach den Grammatikern. — Vgl. चर्तृ.

कर्तृ TRIK. 3, 3, 3. कर्तृपत्यमेव तत् (कर्तृ° ČĀRṅG. Br. 16, 9) PAÑĒAV. Br. 16, 1, 2. (von 1. कर्तृ) Trennung, Unterscheidung BṛĀG. P. 11, 5, 41 (= भेद oder कृत्य Schol.). अ° 2, 7, 48 (= अहेद Schol.)

1. कर्तृ, क्रियाकर्मव्यकर्तृणाम् (कर्तृ = उपासक Schol.) WEBER, RĀMAT. Up. 288. fg. Am Ende eines adj. mit Beifügung von क, z. B. अचित्तकर्तृक gaṇa ग्राह्यादि zu P. 3, 1, 134. BṛĀSHĀP. 46. सकर्तृक SARVADARČANAS. 82, 1. 119, 11.

कर्तरी 1) HALĀJ. 2, 440. Verz. d. Oxf. H. 217, b, 31. — 2) HALĀJ. 2, 313.

कर्तरीमुख (क° + मुख) m. (sc. हस्त) Bez. einer best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 86, a, 27. 202, a, 2. 41.

कर्तर्यास्य (क° + आस्य) m. dass. ebend. 202, a, 2.

कर्तव्यता das Gethanwerdenmüssen SĀH. D. 128, 19. im Sām̐khja Passlichkeit, eine der fünf अभिवृद्धि, TATTVAS. 30.

कर्तव्यत n. das Gethanwerdenmüssen SĀH. D. 189, 1.

कर्ति HARIV. 1082 fehlerhaft für कार्ति, wie die neuere Ausg. liest.

कर्तृगुण und °गुणक (1. कर्तृ + गु°) n. Bez. einer künstlichen Satz-

bildung mit verstecktem Subjecte ČĀRṅG. PADDH. 24, b (36, b). — Vgl. कर्मगुण, क्रियागुण.

कर्तृव TATTVAS. 20. SARVADARČANAS. 82, 6.

कर्तृ (von 2. कर्तृ) nom. ag. Spinner: कुलततु° MBh. 8, 3393. कर्ती HARIV. 7804 fehlerhaft für कर्तृ; s. oben u. 2. कर्तृ.

कर्दन 2) fehlerhaft für कर्दनी.

1. कर्दम 1) a) स (भूतः) पतसमुद्रे भस्माकुरुत स एष कर्दमः KĀTH. 23, 7 in Ind. St. 3, 467. — d) °वघ Verz. d. Oxf. H. 78, b, 46 ein Praḡāpati 48, a, 33. 69, a, 42. Vater Ila's R. 7, 90, 7. — e) angeblich Schatten: वेदेयु कर्दमः शब्दप्रकायायां वर्तते स्फुटम्। बभूव कर्दमादालः कर्दमस्तेन कीर्तितः || BRAHMAVAIV. P., BRAHMAKH. 22 im ČKDr. der Praḡāpati Kardama entspringt aus Brahman's Schatten; vgl. u. d). — Vgl. तार°, देव°, पत्न°.

कर्दमित beschmutzt, besudelt MĀLATI. 153, 9. KATHĀS. 102, 53.

कर्दमेश्वर n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149, a, 13.

कर्पट 1) KATHĀS. 81, 6. LALIT. ed. Calc. 22, 11. Vgl. कर्टि°. — 2) m. N. pr. eines Berges KĀLIKĀ-P. 81 im ČKDr.

कर्पटिन् m. = कार्पटिक KATHĀS. 124, 69, wo fälschlich का° steht.

कर्पण R. 7, 32, 34.

कर्पर UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 3, 131. — 1) KATHĀS. 64, 68. fg. — 6) m. Schale der Schildkröte ĀNANDALAH. 77. — 7) m. N. pr. eines Diebes (neben घट) KATHĀS. 64, 43. fgg. कर्परक 52.

कर्पूर 1) Verz. d. Oxf. H. 98, a, 3. °शलाका Spr. 4170. °मुश्च KATHĀS. 73, 104. कर्पूर bedeutet Kampher gleichen; vgl. noch तडिदौरोन्तुल्यास्या कर्पूरतो दशोर्मम काट्या स्मरवधूयती दष्टा तन्वी रक्षो मया KUVĀLAJ. 8, b (7, a, b). — 2) Verz. d. Oxf. H. 123, b, 3 v. u. ein Dichter 130, b, 25.

°कवि 123, b, 28. — 3) N. pr. eines Dvīpa KATHĀS. 56, 61. fg.

कर्पूरकेलि (क° + के°) m. N. pr. eines Flamingo HIT. 98, 6.

कर्पूरप्रकरण n. Titel eines Buches der Ġaina Verz. d. Oxf. H. 402, a, No. 203.

कर्पूरमञ्जरी SĀH. D. 171, 8. Verz. d. Oxf. H. 146, b, No. 313. — N. pr. einer Tochter des Fürsten Karpūrasena 153, b, 7. eines Flamingo HIT. 98, 6.

कर्पूरसेन (क° + सेना) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 133, b, 8.

कर्षट vgl. कर्वट.

कर्षटारक vgl. भू°.

कर्षुर 1) VARĀH. BRH. S. 93, 4. BRH. 1, 20.

कर्षुरक adj. = कर्षुर 1) VARĀH. BRH. S. 54, 42.

कर्माण्ड auch Titel eines Buches der Ġaina Verz. d. Oxf. H. 372, a, No. 262.

कर्मकार 2) b) v. l. für लोहकार Spr. 1138. Verz. d. Oxf. H. 21, b, 29.

कर्मकृत्, नहि कश्चित्तणामपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् unthätig, unbeschäftigt BHAG. 3, 5. कुशल ein geschickter Diener Spr. 4934 (वर्त्म Druckfehler für कर्म).

कर्मनय (कर्मन् + 2. तय) m. das Aufhören der Werke, — aller Thätigkeit WILSON, Sel. Works 1, 302. यथा तैलनयाद्दीपः प्रज्ञासमुपगच्छति। तथा कर्मनयादिवं प्रज्ञासमुपगच्छति Spr. 4784. SARVADARČANAS. 83, 13.

कर्मगति (कर्मन् + ग°) f. die Schicksale eines Menschen KATHĀS. 59, 159.